

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201412
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2121201412.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v spore žalobkyne: A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D., E. XXXX/XX, proti žalovanému: F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H., G. XXXX/XX, zastúpeného spoločnosťou: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 31, IČO: 36 865 281, o určenie platnosti darovacej zmluvy a vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 39C/15/2021-96 zo dňa 14. septembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie I. výrokom konanie zastavil, II. výrokom žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie súd s použitím § 159, § 161 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odôvodnil v podstate tým, že konanie vedené pod sp. zn. 39C/15/2021 s poukazom na § 159 CSP zastavil, keď po preskúmaní procesných podmienok konania zistil prekážku začatej veci, prebiehajúceho iného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 21C/12/2020 o tej istej veci. Vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 21C/12/2020 napadla dňa 19.2.2020 a vec vedená pod sp. zn. 39C/15/2021 napadla na okresný súd dňa 16.3.2021. V danom prípade je splnená podmienka totožnosti strán konania, predmetu sporu, ako aj skutkových okolností, od ktorých žalobkyňa odvodzuje svoje právo, keďže ten istý žalobca sa voči tej istej žalovanej, domáha určenia vlastníckeho práva k tej istej nehnuteľnosti a na základe tej istej darovacej zmluvy, len v inom konaní. Podaním skoršej žaloby o určenie vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy došlo k založeniu prekážky litispendencie, ktorú nemožno odstrániť, a ktorá bráni tomu, aby na súde prebiehalo o tej istej veci ďalšie konanie. Žalobkyňa podaním žaloby napriek tomu, že už bolo skôr začaté súdne konanie, ktoré má totožné strany sporu, totožný predmet konania na základe totožných skutkových okolností, od ktorých sa odvodzuje právo, z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, preto má žalovaný v tomto konaní nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie (v spojení s doplnením na čl. 109) žalobkyňa, ktorým navrhla napadnuté uznesenie (podľa obsahu odvolania podľa § 124 ods. 1 CSP) zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, keď sa domáhala potvrdenia platnosti darovacej zmluvy uzavretej dňa 22.2.2017 stranami sporu a určenia, že výlučným vlastníkom podľa darovacej zmluvy je žalobkyňa, poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že podaná žaloba zo dňa 16.3.2021 vychádza z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/81/2019 vo veci zápisu zmeny vlastníka predmetu Darovacej zmluvy jednoduchým Zápisom do

katastra – Z 440/2019 - doručením odstúpenia Darcu od Darovacej zmluvy. Právny zástupca Darcu napadol rozhodnutie Katastrálneho odboru OU Trnava na Krajskom súde Trnava v bode 56 (sp. zn. 14S/81/2019), pričom súd označil postup Katastrálneho odboru OU Trnava za neprípustný a nariadil mu zápis vykonať, pokiaľ žalobkyňa nepodá žalobu o určenie vlastníckeho práva v uvedenej veci (OU-TT-KO-2021/000048-012 z 1.3.2021). Nakoľko žalobkyňa nebola účastníčkou konania na Krajskom súde v Trnave a nemá relevantný rozsudok Krajského súdu v Trnave, v ktorom je konštatované, že účastníčkou konania mala byť, nezostalo iné ako podať vo veci žalobu, v ktorej upozornila, že v danej veci prebieha už konanie sp. zn. 21C/12/2020. Krajský súd Trnava svojím rozhodnutím vytvoril situáciu, kedy strana žalovaná musí podať žalobu na žalobcu v tej istej veci, aby zamedzil scudzeniu majetku jednoduchým Zápisom do katastra, čo bolo vykonané. Keďže zamietnutím žaloby dôjde k vykonaniu zmeny vlastníckeho práva, podľa Darovacej zmluvy, nemá inú možnosť ako podať odvolanie.

3. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobkyne sa vyjadril a uviedol, že napadnuté uznesenie navrhuje ako vecne správne potvrdiť (odvolanie odmietnuť). Súd prvej inštancie nemal inú možnosť ako konanie podľa CSP zastaviť, keďže v totožnej veci už bolo prv začaté, na podklade podanej žaloby žalovaným, konanie na okresnom súde vedené pod sp. zn. 21C/12/2020, ktoré začalo doručením žaloby na okresný súd dňa 18.2.2020. Je zrejme, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že na okresnom súde už prebieha súdne konanie, ktorého predmetom je určenie vlastníctva k nehnuteľnosti. Vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 21C/12/2020, ktorá predchádza veci vedenej pod sp. zn. 39C/15/2021 je potrebné považovať s ohľadom na strany konania, ako aj predmet konania a skutkové okolnosti za totožné, z toho dôvodu konanie vedené pod sp. zn. 39C/15/2021 bolo potrebné zastaviť. V odvolaní žalobkyňa uviedla dôvod, pre ktorý podala žalobu vo veci samej, neuviedla žiaden zákonom určený odvolací dôvod v zmysle § 365 CSP. Ak mala žalobkyňa obavu z prípadnej zmeny vlastníctva, postačovalo poslať oznámenie na príslušný okresný úrad, katastrálny odbor o prebiehajúcom súdnom v konaní, v ktorom vystupuje žalobkyňa ako žalovaná.

4. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne a uviedla, že žalovaná strana sa pokúšala jednoduchým zápisom do katastra Z440/2019 zmeniť hmotnoprávne vzťahy, odstúpením od zmluvy, čo zákon v prípade darovacej zmluvy ako „špeciálneho typu zmluvy“ nepozná, ktoré vznikli na základe Darovacej zmluvy zo dňa 22.2.2017. Kataster na základe toho vyzval žalobkyňu, aby sa k veci vyjadrila. Žalovaný podal žalobu na konanie Katastra OU Trnava na Krajský súd Trnava, ktorý vo veci rozhodol pod sp. zn. 14S/81/2019 tak, že žalobkyňa musí podať žalobu, v opačnom prípade dôjde k scudzeniu jej majetku jednoduchým zápisom do katastra, čo žalobkyňa urobila. Krajský súd v Trnave v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa (obdarovaná) mala byť dotknutou stranou vo veci, čo Krajský súd Trnava sám nevykonala a vyniesol rozsudok tak, aby žalovaná nemohla byť dotknutou stranou. Keďže žalobkyňa nie je dotknutou stranou, nemá legálne prístup k spisu, ktorým rozhodoval Krajský súd v Trnave a všetky informácie ohľadom zápisu sú len sprostredkované, ale legálne neverifikované. Uvedené skutočnosti jednoznačne navodzujú nečestné konanie obžalovanej strany a dokonca manipulácie informáciami v rozhodovaní Krajského súdu v Trnave a poškodením jej vlastníckych práv.

5. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne a uviedol, že konanie 1, ako okresný súd uvádza v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, bolo začaté už dňa 19.2.2020, pričom zastavené konanie bolo začaté až 16.3.2021. Žalobkyňa celkom zrejme mala vedomosť o prebiehajúcom konaní. Napriek tomu iniciovala konanie 1, ktoré vo vzťahu k prebiehajúcej konania bolo totožné, keďže predmet konania, i účastníci konania sú totožní. Totožnosť predmetu je daná v prípade, ak predmetom druhého, neskôr začatého sporu je ten istý nárok, ktorý je uplatňovaný už v prvom spore. Totožnosť nároku nemôže byť posudzovaná len podľa žalobného návrhu, ale tiež podľa právneho dôvodu. Týmto dôvodom je právny pomer, o ktorý žalobca svoj nárok opiera a ktorý vychádza najavo zo súhrnu skutočností, ktoré žalobca tvrdí na odôvodnenie svojho nároku. Predmetom konania je určenie, že darovacia zmluva je platná a určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá je súčasne predmetom konanie 1, v ktorom sa žalovaný domáha určenia svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Je teda zrejme, že predmetom súdnych konaní je určenie vlastníctva k totožnej nehnuteľnosti na podklade totožnej darovacej zmluvy, pričom povinnosťou súdu je v rámci predbežnej otázky vysporiadať sa s platnosťou/neplatnosťou darovacej zmluvy. V konaní je žalobkyňa v procesnom postavení žalovanej a žalovaný v procesnom postavení žalobcu. V konaní 1 je procesné postavenie opačné. Podstatné, je že žalobkyňa a žalovaný ako fyzické osoby vystupujú v oboch konaniach ako procesné strany, ktoré svojimi návrhmi priamo ovplyvňujú konanie a môžu sa v rámci konania efektívne procesne

brániť. S ohľadom na uvedené boli naplnené všetky predpoklady pre vyslovenie záveru o existencii prekážky litispendencie, a teda súd prvej inštancie správne postupoval, keď konanie zastavil. Žalobkyňa sa vo Vyjadrení pokúša zhojiť svoje konanie tým, že k podaniu určovacej žaloby bola „prinútená“ Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom, ktorý žalobkyňu vyzval na podanie určovacej žaloby k nehnuteľnosti. V tom čase však už žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bola podaná žalovaným (konanie 1). Zo strany žalobkyne tak postačovalo oznámiť Okresnému úradu Trnava, katastrálnemu odboru, informáciu o prebiehajúcim konaní 1. Postup žalobkyne, ktorá prostredníctvom žaloby iniciovala začatie konania po vyše roku od začatia konania 1, bol nesprávny, pričom žalobkyňa je v plnej miere procesne zodpovedná za zastavenie konania 1.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto postupom podľa § 387 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, ak zastavil konanie s ohľadom na odvolacie argumenty odvolateľa.

8. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

9. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

10. Podľa § 373 ods. 1 veta druhá CSP súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

11. Podľa § 381 CSP odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

12. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, ktorý navrhol odvolanie žalobkyne odmietnuť (neobsahuje odvolací dôvod podľa § 365 CSP.). S poukazom na vyššie citované procesné ustanovenia, odvolanie žalobkyne je podľa odvolacieho súdu síce stručné, ale napriek tomu obsahuje (v spojení s doplnením na čl. 109) požadované náležitosti, ktoré umožňujú napadnuté uznesenie preskúmať. Pokiaľ ide o odvolací dôvod, tento je uvedený, i keď všeobecne, avšak na jeho doplnenie ani nebolo dôvodné vyzývať (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP).

13. Vo vzťahu v odvolaní žalobkyne napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd prioritne zdôrazňuje, že v zmysle § 379, § 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolávajúca sa strana vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. V štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávacom spore žalobkyňu). Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok posudzoval výlučne z hľadiska odvolacích dôvodov vymedzených žalobkyňou.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Závery súdu prvej inštancie o tom, prečo bolo potrebné konanie zastaviť sú právne odôvodnené. Z dôvodu potreby vyporiadania sa aj s odvolacími námietkami žalobkyne a pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné doplniť ešte nasledovné:

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Podľa § 161 ods. 1 Ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“), ods. 2 Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví, ods. 3 Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

19. Tieto podmienky, pre ktoré je zavedená legislatívna skratka „procesné podmienky“, nie sú výslovne zákonom definované, dajú sa však vyvodiť z ustanovení CSP. Sú nimi právomoc súdu (§ 3 a nasl. CSP), príslušnosť súdu (§ 12 a nasl. CSP), neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie) podľa § 159 CSP, neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae) podľa § 230 CSP, procesná subjektivita (§ 61 a nasl. CSP), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) podľa § 67 a nasl. CSP, zrozumiteľnosť a úplnosť žaloby (§ 127, § 132 CSP...), povinné zastúpenie (§ 90 CSP) a iné.

20. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Procesné podmienky sú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného konania. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Procesné podmienky možno rozdeliť do štyroch základných skupín, a to na procesné podmienky na strane súdu, procesné podmienky na strane strán sporu, vecné procesné podmienky a negatívne procesné podmienky. Ďalšie členenie procesných podmienok závisí od ich následku na prebiehajúce civilné konanie, pričom z hľadiska tohto diferenciačného kritéria sa členia na odstrániteľné a neodstrániteľné.

21. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie.

22. Medzi negatívne procesné podmienky patrí prekážka rozhodnutej veci (§ 230 CSP) a prekážka litispencie (§ 159 CSP). Pre aplikáciu ust. § 159 CSP je potrebné, aby bola jednoznačne preukázaná totožnosť sporu, ktorá je daná dvoma kritériami, ktorými sú totožnosť predmetu sporu a totožnosť strán.

23. Citované zákonné ustanovenie § 159 CSP vyjadruje prekážku súdneho konania (litispendencia), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má: rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 77/2009).

24. Prekážka litispencie patrí k podmienkam konania. Ak zistí súd, že v tej istej veci prebieha iné konanie, je povinný začaté konanie zastaviť; rozhodujúcim okamihom pre posúdenie existencie prekážky litispencie je stav v čase začatia konania (porov. Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 320/2009).

25. V danej veci súd prvej inštancie zastavil konanie z dôvodu prekážky litispendencie (§ 159 CSP). Prekážka litispendencie predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vo vzťahu k neskôr začatému konaniu a vedie vždy k zastaveniu konania. Súd na ňu musí prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania.

26. Žalobkyňa ako odvolateľka v posudzovanom prípade neuviedla žiadne konkrétne skutkové, či právne dôvody, ktoré by mohli (čo i len teoreticky) spochybníť závery súdu prvej inštancie vo vzťahu I. výroku, v ktorom súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu prekážky začatej veci (prebiehajúce konanie o tej istej veci na okresnom súde pod sp. zn. 21C/12/2020). V odôvodnení uznesenia o zastavení konania okresný súd náležite odôvodnil existenciu predpokladov pre aplikáciu ust. § 159 CSP a to totožnosť sporu, ktorá je daná dvoma kritériami, ktorými sú totožnosť predmetu sporu a totožnosť strán, ktoré boli v konaní preukázané, keď na okresnom súde prebieha konanie pod sp. zn. 21C/12/2020 (na základe žaloby doručenej dňa 19.2.2020), v ktorom za účasti tých istých sporových strán (aj keď v opačnom postavení) je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k tej istej nehnuteľnosti a na základe tej istej darovacej zmluvy ako v zastavenom konaní (ktoré iniciovala žalobkyňa podaním svojej žaloby dňa 16.3.2021). Je zjavné, že v odvolaní žalobkyne absentuje akákoľvek úvaha/protiargumentácia ohľadne individuálne konštatovaných vecných dôvodov, ktoré súd prvej inštancie viedli k rozhodnutiu vo výroku I. (o zastavení konania). Inými slovami, odvolateľka (žalobkyňa) úplne rezignovala na relevantnú reakciu na nosné dôvody/závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Dôsledky takéhoto postupu idú výlučne na ťarchu odvolateľky a musia nevyhnutne viesť k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia kvalifikovane uviedol rozhodujúci skutkový stav, na ktorý vecne správne aplikoval procesné právne predpisy, z ktorých vyvodil správne právne závery. Súd prvej inštancie postupoval i v súlade s prejednacou zásadou a zásadami hodnotenia dôkazov, adekvátne preukázanému skutkovému stavu, dôkaznej procesnej aktivity i ostražitosti strán konania. S ohľadom na uvedené, podľa odvolacieho súdu odvolanie žalobkyne ohľadom výroku I. nebolo dôvodné, preto odvolací súd napadnutý I. výrok ako aj závislý II. výrok o náhrade trov konania (nenapadnutý osobitnou odvolacou argumentáciou) postupom podľa § 387 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

27. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné s ohľadom na správny záver okresného súdu. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému voči žalobkyne priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keď nebol zistený dôvod odôvodňujúci postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).